

25.01.2021.

Краљево се опростило од Михајла Микија Вуковића

Човеку који је оставио неизбрисив траг у југословенској, српској, светској кошарци, али и у животима оних који су имали срећу да га упознају, последњи поздрав упутило је његово родно Краљево.

Од Михајла Микија Вуковића, тренера, педагога, господина, спортског витеза, легенде... који је 15. јануара 2021. године преминуо у 76. години у шпанској Валенсији, на комеморативном скупу у згради Градске управе града Краљева, у присуству чланова породице, пријатеља, познаника, сарадника... опростили су се градоначелник Краљева др Предраг Терзић, дугогодишњи Вуковићев пријатељ Драган Савић - некадашњи кошаркаш, судија и делегат, спортски новинар Александар Даишевић. О Михајлу Вуковићу говорили су и помоћник градоначелника Милош Милишић и атлетски ветеран Милан Матијевић.

Градоначелник је подсетио на то да је - за врхунске резултате у области спорта и промоцију града Краљева у свету - на Свечаној седници Скупштине града Краљева поводом Дана града Краљева – Краљевдана, 7. октобра 2014. године, Скупштина града Краљева Михајлу Микију Вуковићу доделила Диплому заслужног грађанина града Краљева.

Он је истакао да је „Вуковић припадао плејади људи који су се бавили кошарком, али нису занемаривали ни образовање, попут пионира југословенске кошарке и читавог низа младих људи који су студирали и бавили се овим спортом“.

„Ми Краљевчани волимо да се хвалимо успесима мушке кошарке, да говоримо да смо град који је изнедрио три NBA играча, али треба рећи да смо у тренерском послу имали једног који је био најбољи. Михајло Мики Вуковић је био број један у овом спорту. Ненаметљив, скроман, није истицао своје успехе. Мислим да данас, када га више нема, треба да кажемо да је он кошарци дао много и да Краљево не сме да га заборави. Памтићемо њега, памтићемо његове успехе. Вама свима хвала што сте данас дошли да одамо последњу почаст овом великом човеку“, рекао је др Предраг Терзић, градоначелник Краљева.

Михајло Мики Вуковић је кошаркашку каријеру започео у краљевачкој Слоги и као врло млад, са 15-16 година, ушао у прву екипу. Наставио је у тузланском Јединству, где је направио прве тренерске кораке. Почео је у млађим категоријама мушког тима Јединства.

Као тренер, водио је женску екипу Јединства из Тузле, са којом је 1989. године био шампион Евролиге, а затим, са истом екипом, три пута шампион Југославије.

Једну од најбољих кошаркашица света, данас чланицу FIBA куће славних, Разију Мујановић, довео је из Ратковића у Тузлу када је имала само 14 година и био заслужан за њен светски успех.

Као селектор женске јуниорске репрезентације Југославије 1984. године освојио је златну медаљу на Балканијади.

Био је селектор женске сениорске репрезентације Југославије 1989. и 1990. године и у 29 утакмица забележио 25 победа. Остварио је историјски успех освојивши сребрну медаљу на Светском првенству 1990. године у Малезији.

Као помоћник Милана Циге Васојевића, на Олимпијским играма 1988. у Сеулу, учествовао је у антологијском успеху наше женске репрезентације – освајању сребрне медаље.

Почетком деведесетих година одлази у Шпанију и постиже фантастичне резултате са женском екипом Дорна Годела. Осваја две титуле првака Европе, 1992. и 1995, и игра још два финала.

Михајло Вуковић је 1995. постао тренер Валенсије, на чијој је клупи био пет сезона, а 1998. освојио Куп Шпаније.

Вуковић је са женским тимом Валенсије освојио троструку круну 1992. године и поставио рекорд за сва времена - у сва три такмичења – Куп првака, домаће првенство и Куп – без пораза, а кошаркаши су са њим освојили свој први трофеј – Куп Шпаније 1998. године.

Пред крај каријере постао је спортски директор женске, потом и мушке екипе. Проглашен је најбољим тренером у историји клуба, а по њему је названа једна од 13 сала с теренима у кошаркашком центру у Валенсији.

На комеморативном скупу у граду Краљеву је најављено да ће бити покренута иницијатива да Михајло Мики Вуковић буде примљен у кошаркашку Кућу славних, као и да Нова хала спортова у Краљеву понесе његово име.